

פרשתנו היא, אולי, הפרשה העצובה ביותר בתורה, ומצד שני היא גם הפרשה השמחה ביותר.
 מצד אחד: בני ישראל רק קיבלו את התורה, רק ארבעים יום עברו מהמעמד הנשגב של הר סיני, ורק כמה שעות נראה שמה מתמהמה – וכבר הם נופלים וחוטאים באחד החטאים הכבדים ביותר, במצוות הלא-תעשה הראשונה שקיבלו במתן תורה.
 ומצד שני, מגיעה גם המחילה. משה מתחנן אל ה', ומבקש ממנו למחול עלם ישראל, וה' מרחם ומוחל, ומוסר למשה את י"ג מידות הרחמים.
 אומרים חז"ל, שלא חטאו ישראל אלא ללמד דרך תשובה לרבים.
 ומה היה השלב הראשון בתשובתם של ישראל? אומר משה רבינו עליו השלום "מי לה' אלי". וקריאה זו היא השלב הראשון בדרך לתשובה.
 כך היה בשלב השיקום של עם ישראל אחרי חטא העגל. כך היה בשלב השיקום של עם ישראל אחרי השתלטות היוונים. וכך קורה גם היום, איתנו, בימינו אנו, כאשר אנו הולכים ומתפקחים מתעוטי המערב ומניצוצות השקר, והולכים ומגלים שהאור האמיתי נמצא כאן, אצלנו, בתורה שה' נתן לנו בהר סיני. "מי לה' – אלי". מי לה' – ידבק בתורה ובמצוותיה. ידבק בלומדיה ובמקיימיה. ידבק בדרכי בורא העולם. **שבת שלום! בבקשה לשמור על קדושת הגליון.**

צ'ל תורה – מתוך אטינה ס' תורה

"אנא חטא העם הזה חטאה גדולה"

משה רבנו בא להעביר בעד בני ישראל ולבסוף הוא מגדיל את חטאם?

ברם, התנאי העיקרי לתשובה הוא להכיר בחטא – שלא לחפש אחרי תירוצים והקלות, אלא שיודה האדם, כי נכשל בחטא וכי מתחרט הוא על כך בשברון לב.

מכיון שניסה אדם הראשון לתרץ את חטאו – "האישה אשר נתת עמדי היא נתנה לי" – לא הועילה לו תשובתו.

כאשר רצה משה רבנו שתתקבל תשובתם של ישראל, אמר: "חטא העם הזה חטאה גדולה" – מודים הם שחטאו חטאה גדולה, אינם מנסים לתרץ ולהצדיק את חטאם, כי אם חוזרים באמת בתשובה שלמה מתוך שברון לב גמור, ולכן ראויים הם למחילה גמורה...

(נחמד מזהב מהה"קמקוזמיר ז"ל)

"לעשות את השבת לדורותם"

נאמר "לדרתם" חסר ואפשר לקרוא "דירתם" מלשון דירה. משמגיע יום השבת ודירתו של אדם מישראל היא שבתית: "שולחן ערוך, נר דלוק, מיטה מוצעת" – אזי אומרת השכינה: הריני דרה איתכם. אולם, אם אין השבת ניכרת בדירה, אומרת השכינה: "אין זו דירה של ישראל".... (ילקוט ראובני).

"ביני וביני בני ישראל אתה לעולם"

שבת היא האות של אדם מישראל. כשם ששלט התלוי על פתח הבית מעיד על האיש הדר בו, כך גם השבת מעידה על היהודי היכן הוא דר.... חנות הנעולה בשבת נושאת עליה שלט יהודי, אבל אם חלילה פתוחה היא בשבת – מעיד השלט על ההיפך... (בעל חפץ חיים ז"ל).

"אמר הקב"ה לישראל, מכל הקורבנות שאתם מקריבים לפני, אין חביב עלי כקטורת"
 "שימו קטורת באפך וכליל על מזבחך, להודיעך כמה קטורת חביבה, אמר רבי יצחק בן אליעזר, תדע לך שנעשה המשכן וכל כליו, ושחט את הקורבנות, והקריבו, וערך על המזבח וסדר את השולחן ואת המנורה ואת הכל, ולא ירדה שכינה עד שהקריבו את הקטורת"
 "ועשית מזבח מקטר קטורת, מהו קטורת, קדושה, טהרה, רחמים, תקווה. (מדרש תנחומא, תצוה).

חביבות יתירה נודעת לקטורת, יותר מכל הקורבנות כולן. הקטורת שנקרבה פעמיים ביום על מזבח הזהב. בדברי הזוהר הקדוש והמדרש, מבואר שחביבות היתרה של הקטורת על פני כל הקורבנות, שאמנם שניהם עולים לנחת רוח לפני הקב"ה. אלא שהקורבנות עושים נחת רוח בכך שהם מרצים לפניו לשכך את כעס העבירות. אבל השמן שבמנורה וקטורת הסמים, באים אך ורק כדי לעשות נחת רוח לפני הקב"ה, ואינם באים על איזה חטא או עוון- אלא לשמחה גמורה.
 מזבח העולה אשר עליו היו מקריבים את הקורבנות, היה מוצב בחצר המקדש, ואילו מזבח הקטורת, היה מוצב בפנים, בתוך ההיכל, לפני ארון ברית ה'.

הכהן הגדול היה נכנס פעם בשנה ביום הכיפורים, לפני ולפנים לבית קדשי הקדשים והיה מקריב קטורת.

בעוונותינו חרבה ירושלים ושמם בית מקדשנו ואין אנו יכולים להעלות קטורת כמצווה בתורה. אך אין כוחנו אלא בפה, שיהא שיח שפתותינו חשוב ומקובל ומרוצה, בעת עסקנו בתורת הקטורת, כאילו הקטרנו קטורת על מזבח ה' במקומו, במועדו וכהלכתו.

"אמר דוד לפני הקב"ה, ריבונו של עולם, כשהיה בית המקדש קיים היינו מקטירים לפניך קטורת, עכשיו אין לנו לא מזבח ולא כהן גדול, תקבל תפילתי ותקרע הרקיע ותכנס תפילתי, לכך אמר: תיכון תפילתי קטורת לפניך, משאת כפי מנחת ערב". (שוחר טוב, תהילים).

"אמר הקב"ה לישראל, אע"פ שבית המקדש עתיד להיחרב והקורבנות בטלים, לא תשכחו עצמם לסדר הקורבנות, אלא היזהרו לקרות בהן ולשנות בהן, ואם תתעסקו בהן אני מעלה עליכם כאילו בהקרבת הקורבנות אתם עוסקים" (תנחומא).

כהן אשר הקטיר קטורת היה מתעשר בזכותה. לפיכך תיקנו בבית המקדש שכל כהן יקטיר רק פעם אחת כדי לזכות גם את חבריו הטהורים לעשירות. שנאמר בגמרא: " מעולם לא שנה בה אדם, מאי טעמא, אמר רבי חנינא, מפני שמעשרת" (מסכת יומא, דף כו.).

עניין קריאת הקטורת מתוך קלף כשר כתוב אשורית. רבנו משה בן מכיר הפליג מאוד במעלת אמירת הקטורת: "הנה בדבר נקל, יכול האדם להינצל מכמה עניינים גדולים, סוף סוף יהיה קורא אותו בכוונה ובדעת שלמה".

"החושש עליו ועל נפשו, ראוי הוא להשתדל בכל עוז בענין הזה, ולכתוב כל ענין הקטורת בקלף כשר, בכתיבה אשורית, ולקרות אותו פעם אחת בבוקר, ובערב, בכוונה שלימה, ואני ערב!".

הרב חיים פלאג', בספרו "כף החיים" כותב: "ובספר מ"צ כתב, דיכתוב פרשת הקטורת על הקלף או גויל בכתב אשורית כספר תורה, ויקרא בו, ויעשה לו סגולה, דהקטורת מעשיר, ומובטח לו דלא יופסק פרנסתו, ותמיד יהיה לו פרנסה טובה וכלכלה ברווח ולא בצמצום".

סיפור אכזב שבת

מקור: מרכז אור חיה

בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים" (מסכת סוטה עמ"א)

לנשים ביהדות כוח רב ומשמעות רבה. עד כדי כך שמעיד המדרש שבזכותנגאלו ישראל ממצרים.

כביקש משה מעם ישראל (על פי ציווי הקב"ה) לתרום מחפציהם להקמת המשכן, רצו הנשים להביא למשה את המראות - החפץ היקר ביותר לכל אישה באשר היא. אותן מראות בהן התקשטו והתנאו לפני בעליהן ...

" כיון שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה לעשות את המשכן, עמדו כל ישראל והתנדבו. מי שהביא כסף ומי שהביא זהב אונחושת ואבני שוהם ואבני מילואים, הביאו בזריזות הכל. אמרו הנשים: מה יש לנו לתבנדבת המשכן? עמדו והביאו את המראות. והלכו להן אצל משה. כשראה משה אותן המראות, זעף בהן. אמר להם לישראל: טלו מקלות ושברו שוקיהן של אלו. המראות למה הןצריכין...

משה חשב לתומו כי במראות יש פסול משום שבאותן מראות התייפו נשותישראל לבעליהן, ועל ידי אותן מראות גרמו הנשים להמשכת דור העתיד של עם ישראל. אולםהקב"ה קיבל את תרומת הנשים באופן אחר לגמרי. וצויה, שמאותן "מראות צובאות" שהביאולקיום עם ישראל, ולהתרבותם בארץ נוכריה ייעשה הכיור וכנו, ממנו יתקדשו הכהנים בבואםלעבודת הקודש.

"אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: משה, על אלו אתה מבזה? המראותהאלו הן העמידו כל הצבאות הללו במצרים. טול מהן ועשה מהן כיור נחושת וכנו לכהנים, שממנו יהיו מתקדשיןהכהנים. שנאמר: ויעש את הכיור נחושת ואת כנו נחושת במראותהצובאות אשר צבאו באותן המראות שהעמידו את כל הצבאות האלה "

"בזכות אותן המראותשהיו מראות לבעליהן ... מתוך הפרך, העמידו כל הצבאות. שנאמר, יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים."(על פי מדרש תנחומא, פקודי ט')

על פי המדרש הזהאנו למדים על הכוח הרב שיש באישה. כוח שאפשר להופכו למניע חיובי - בהקמת דור ישרים, דור ההמשך לעם ישראל, דור שיכול לשמש כ"צבאות ה'" -צבא אמיתי חי ונושם שפועלבמסירות לעשות את רצון ה'.

אתגר אפרטה

- כמה פעמים שהה משה רבינו בשמים ארבעים יום וארבעים לילה, ומה המטרה של כל אחת מהשהיות?
- מהם סממני הקטורת?
- מהו מור דרור?
- מהם י"ג מידות הרחמים, ומתי מזכירים אותם? מה הפירוש של כל אחת מי"ג המידות?

סיפור התאשכז - חלום

בית כנסת

תקציר הפרק הקודם:

הרבמנחם שטיינברגר, שליח חב"ד טריבשכונת קריית-אילון בחולון, חיפש מקום להקים בו בית כנסת. אחד השכנים, **איינשטיין כהן**, הבעלים שלאולמי 'רסיטל' בתל-אביב, ניאות להקצות לתפילות אתקומת המרתף של ביתו, לזמן קצוב, "עד שתסדרו."

כמה ימים לפני ראש-חודש כסלו, טו הרב שטיינברגר לחצר הרבי מליובאוויטש, ביום שישי, בציונו הקדוש של הרבי. ביקש הרב שטיינברגרכי "יערה ה' רוח ממרום על אינשטיין כהן, שיסכים להחזיק בביתו בקביעות את בית-הכנסת".

פרק ג'

אחד המתפללים בבית הכנסת הוא ד"ר **אליהו סולימני**, שכנו של אינשטיין. סולימני הוא רופא משפחה. לפני כשמונה-עשרה שנים התקרר לתורה ומצוות, ומאז הוא מנהל אורח-חיים של יהודי ירא-שמים ומקפיד על קלה כחמורה. בשבת שבה היה הרב שטיינברגר בחו"ל, מינה חבר לנהל את בית הכנסת המאולתר. ובאותה שבת, שעה קלה לאחר שעלה ד"ר סולימני על יצועו, חלם חלום, ובחלומו ראה יהודי הדור פנים, שפנה אליו בשאלה.

תפילות אלווצאי שבת

בתפזורת הבאה מסתתרים 10 מושגים שקשורים לפרשת השבוע. בהצלחה!

א	ה	ל	י	א	ב	ח	נ	ע
מ	נ	ו	ר	ה	ו	ב	ו	ג
מ	ח	צ	י	ת	ה	ש	ק	ל
ה	ש	ב	ת	ב	ח	מ	נ	ר
ש	מ	נ	פ	צ	ס	י	א	כ
ק	ל	ר	ק	ל	ד	מ	ו	ר
ל	ח	ו	ט	א	ח	ס	מ	כ
מ	כ	נ	ו	ל	ו	ח	ו	ת
כ	י	ו	ר	נ	ח	ו	ש	ת
ו	א	מ	ת	מ	ז	ב	ח	א